

Minu „Laulik“

Mariana Jürimäe

PJ Harvey album „Stories from the City, Stories from the Sea“ (2000)

„You said something“ [link](#)

PJ Harvey Ptchforki muusikafestivalil Chicagos 2017

1. Polly Jean Harvey on Inglismaa helilooja, lauljatar ja muusik, kes ongi teada PJ Harvey nimelise artistina. Temastiiliks on alternatiivne või inde rock, ta on teinud mitmesuguseid koostööprojekte ka teiste artistidega, nt. Nick Cave või Radiohead. Talle on omane katsetamine ja piiride ületamine ning tema muusika on sügavalt isiklik ja emotsionaalne.

2. Olen kuulanud PJ Harvey muusikat läbivalt, vähem viimastel aastatel. Teine lemmikalbum on näitena toodud albumine eelnenud „Is this Desire“ (1998). Mind on tema juures „kõnetanud“ tema vahetus ning viis, kuidas ta väga otse suudab mingeid emotsioone muusikasse panna. Muusika ei pruugi olla alati nõ ilus, kuid on aus. Konkreetne näide on pigem natuke erandlik, sest on just ilus ja pigem helge. See on olnud paari aasta jooksul minu nn „teraapialugu“: olen seda kurbadel hetkedel kuulanud ja see on mind edasi aidanud.

Samasse kategooriasse („teraapialugu“) kuulub ka Nick Cave ballaad „Into My Arms“ plaadilt „The Boatman`s Call“ (1997). Lisaks esitaja paeluv madal tämber.

Coldplay „Clocks“ albumilt „The Rush of Blood to hte Head“ (2002) [link](#)

1. Coldplay on 1996 aastast tänaseni tegutsenud Briti alternatiivpoprocki ansambel, mis on (vist tänaseni) üsna populaarne kogu maailmas.

2. See näide on nüüd selline, kus mulle on külge jäänud ainult see üks konkreetne lugu. Ja see on olnud minu pidevaks kaaslaseks, kui olen sporti teinud: jooksnud või jalgrattast sõtnud. Selle rütm ja loo pidevalt üles keriv tempo, on mulle väga hästi sobinud ja jooksmisel energiat juurde andnud. Kui jooksin klappidega, siis kostus sealt alati Coldplay „Clocks“.

The Prodigy album „The Firestarter“ (1996) [link](#)

1. Briti elektoonilise tantsumuusika koosseis. Tegutsemisaastad alates 1990atest, viimane stuudioalbum 2018 (No Tourists). 2019 aastal suri nende pikaajaline esilaulja Keith Flint, kel on olnud peamine roll ansambli visuaalse imago väljakujunemisel.

2. Kuulasin neid palju oma kunstikoolipäevadel, sajandivahetuseaastatel. Miks on meeles: tema lood olid head „viharaviks“ ja enese „tühjaks“ tantsimiseks. Ka kuulasin teda palju klappidest, kui öösiti oma korteris remonti tegin: lugu sobib ideaalselt seintelt krohvi maha peksmiseks või tapeedi maha tõmbamiseks. 😊

Prodigy 1988 aastal, foto Phil Nicholls

Johanson ja vennad, „Tuhat Tänu“ (199?) [link](#)

Õde ja vennad Johansonid aastal 2012 (foto Sven Arbet)

1. Lõpetuseks üks Eesti koosseis. Valisin selleks Johansonide pere ansambli, kuhu kuuluvad vennad Jaak Johanson (suri veebruaris 2021), Mart Johanson, Ants Johanson ja nende õde Kärt Johandon. Nende muusikat võiks liigitada kuhugi pärimusmuusika ja veel millegi vahepeale. Nad on esitanud nii rahvalaulude töötlusi kui autoriloomingut.

2. Mulle on alati meeldinud nende laulude lihtsad ja ilusad sõnad. Näiteks toodud „Tuhat Tänu“ on mulle meeldinud lisaks ka oma meloodia tõttu, mis laseb viisijuppi aina korrata ja korrata justkui mantrat või palvet. Ka on sellel võluv tekst, mis tuletab meelde igapäevaseid väikeseid asju, mida unustame enda ümber vaadata ja näha.